

Nr 20.

Av herr *Arrhén m. fl.*, om införande av ersättare för riksdagens ledamöter att i deras frånvaro inträda i riksdagen.

Inom riksdagen förekommer icke sällan, att ledamot på grund av långvarig sjukdom nödgas avstå från deltagande i riksdagsarbetet. Den enda möjlighet, som enligt nu gällande regler finnes för att i dylika fall platsen i kamrarna icke skall stå outnyttjad, är, att ledamoten själv finner anledning att avsäga sig sitt uppdrag. Om sådan avsägelse sker, medan riksdagen är samlad, måste den godkännas av vederbörande kammare, för att ny ledamot skall bli utsedd.

Detta förhållande kan från väljarnas synpunkt icke anses tillfredsställande. Väljarna kunna sålunda anses ha rätt dels att förvänta, därest den av dem utsedda riksdagsrepresentanten under viss längre tid tvingas att lämna riksdagsarbetet, att denne skall äga återinträda, då hindret upphört, dels att fordra att under den tid, då den av dem valde riksdagsledamoten på grund av laga hinder ej deltagit i riksdagsarbetet, ersättare för denne inträder. Om så ej sker går en röst för varje parti, till vilket den förhindrade hör, förlorad.

Därest denna uppfattning godkännes, uppkomma emellertid gränsfall, som kräva särskilt överbäggande och till vilka vi icke äro beredda att för närvarande taga ställning. Sålunda måste bland annat bestämmas, vad som skall avses med att ett laga hinder skall anses vara »långvarigt». Alltför kortvarigt laga förfall synes av lämplighetsskäl icke heller böra förändas, att ersättare för riksdagsledamot blir inkallad. Likaledes bör överbäggas, huruvida icke förhållandena vid början och vid slutet av en riksdags-session böra bli olika bedömda. Även frågan om ledamotskap i riksdagsutskott synes i dessa sammanhang böra bli föremål för en granskning. De situationer, som uppstå, då ledamöter på grund av offentligt uppdrag under längre tid vistas utrikes, böra, efter vad erfarenheten givit vid handen, likaledes upptagas till bedömande.

Under åberopande av det anförda hemställa vi,

att riksdagen ville

dels för sin del besluta sådan ändring i riksdagsordningen, att vid långvarigt hinder för ledamot av riksdagen, som föranleder befrielse från riksdagsarbetet, ersättare för ledamoten utses att under dennes frånvaro vara ledamot av riksdagen,

dels uppdraga åt vederbörande utskott att upprätta förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 17 januari 1950.

Erik Arrhén.

Carl Eskilsson.

Ebon Andersson.